

20. јула 2017. године, објављен је декрет председника Русије Владимира Путина о утврђивању основа државне политике у области војнопоморске делатности. Документ који се састоји из седам одељака, опширно прописује правце развоја војнопоморске флоте Русије, особености њене примене, постојеће претње и томе слично. Подразумева се, сагласно тезама из декрета, да се стратегијско планирање треба реализовати за период до 2030. године. Фактички, документ је аналог војнопоморске стратегије САД. Проанализирајмо основне и најинтересантније поставке документа, као и то колико је реална њихова реализација.

Што се тиче првог одељка – општих тврдњи – параграфи који су у њему углавном су очигледни и не траже појашњење. У другом одељку, који је посвећен претњама и опасностима, посебну пажњу треба обратити на параграф о тежњи САД и њихових савезника ка доминацији на Арктику, а такође и о постизању претежне надмоћи властитих војнопоморских снага. Треба рећи, да су војнопоморске снаге САД и њихових савезника већ доста давно постигле претежну премоћ над војнопоморском флотом Русије, барем што се тиче површинске флоте – само авионосних ударних група којима Вашингтон располаже је 11. Што се тиче Арктика, нафта и гас који су тамо у шелфовима заиста привлаче све, мада се процес освајања нових налазишта у том делу света практично зауставио након пада цена угљоводоника. У сваком случају, оружане снаге Русије последњих година стављају озбиљан нагласак на стварање војне технике, спремне за борбена дејства на крајњем Северу, и то се односи не само на флоту.

Нова војнопоморска стратегија Русије - жеље и могућности

Пише: Леонид Нерсисјан
субота, 29 јул 2017 21:16

Трећи одељак који је посвећен циљевима, задацима и приоритетним правцима државне политике у области војнопоморске делатности, већим делом чине интуитивно разумљиви параграфи попут заштите безбедности Русије, усавршавања флоте, борбе са пиратеријом и тероризмом и томе слично. Најважније су тачке о неопходности потпуног преласка на руску научно-индустријску базу при разради и градњи бродова, и стварању инфраструктуре двоструке намене (како за војне бродове тако и за цивилна пловила) на Арктику и Далеком истоку.

Четврти одељак посвећен је улози војнопоморске флоте Русије у стратегијском обуздавању. У декрету се указује да војна флота највише погодује нивелисању америчке концепције «глобалног удара» (наношење превентивног разоржавајућег неатомског удара по противнику) и свеукупно пружа озбиљан допринос у обуздавању (са чиме је тешко спорити се, узимајући у обзир постојање стратегијских атомских подморница). Нагласак се такође ставља на обуздавање помоћу неатомских високопрецизних средстава – у том случају реч је о крстарећим ракетама поморског базирања.

Пише: Леонид Нерсисјан
субота, 29 јул 2017 21:16

Пети одељак чине захтеви према војнопоморској флоти Русије, а такође и приоритети њеног развоја. Овде се налази један од најсумњивијих параграфа – тежња да се учврсти као друга флота по снази у свету. Поред тога, указује се, да војнопоморска флота треба да гради брод океанске зоне, и створи комплекс који носи авионе (другим речима, носач авиона). Што се тиче другог места – не рачунајући флоту атомских подморница – трка са Кином је већ изгубљена. Кина гради првокласне бродове – носаче авиона и крстарице, при томе ударничким темпом, док у данашњој Русији нема индустријских и кадровских могућности за реализацију таквих пројеката.

На жалост, разговори о конструисању носача авиона и разарача океанске зоне (упоредивих по могућностима и депласману са ракетним крстарицама) воде се на фону озбиљних потешкоћа при изградњи фрегата које су се појавиле због прекида војнотехничке сарадње Русије и Украјине. Уз све остало, говори о глобалном преоружавању војнопоморске флоте Русије, на фону умањеног државног програма

Пише: Леонид Нерсисјан
субота, 29 јул 2017 21:16

наоружавања до 2025. године, у којем је управо флота понајвише «посечена», могу измамити само тужан осмех. Али, треба рећи, да при недостатку ресурса, рачунајући на географски положај Русије, који држави пружа копнени и ваздушни приступ скоро у све интересне зоне земље, штедљивост на војној флоти јесте заиста оптималан пут. Тим више јер мали ракетни бродови, корвете, фрегате и подморничка флота, омогућују широку примену високопрецизних крстарећих ракета на огромној територији, укључујући целу Европу, знатан део Блиског истока, и томе слично.

Шести и седми одељак посвећени су механизмима реализације државне политике, и такође изводе опште закључке, па нису превише интересантни.

Према томе, назвати публиковани документ елементом «стратегујског планирања» врло је тешко – многе кључне параграфе који се тичу преоружавања и развоја флоте немогуће је испунити у постојећим околностима, док би покушај да се то учини довео само до губитка средстава и времена. Остаје само нада да су ти планови тек агитација и да ће тако остати на папиру. Али, треба и признати – истинског стратегијског планирања баш недостаје.

Превео са руског: Небојша Вуковић

Извор: <https://regnum.ru/news/polit/2304013.html>